

มติคณะรัฐมนตรี

วันที่ 21 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2566

เว็บไซต์ รัฐบาลไทย

URL : <https://www.thaigov.go.th/news/contents/details/66428>

เศรษฐกิจ-สังคม

3. เรื่อง สรุปมติการประชุมคณะกรรมการพืชน้ำมันและน้ำมันพืช ครั้งที่ 1/2566

คณะรัฐมนตรีรับทราบตามที่คณะกรรมการพืชน้ำมันและน้ำมันพืชเสนอสรุปมติการประชุมคณะกรรมการพืชน้ำมันและน้ำมันพืช ครั้งที่ 1/2566 เมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2566 โดยมีปลัดกระทรวงพาณิชย์ (นายกีรติ รัชโน) ทำหน้าที่ประธาน สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

1. เห็นชอบหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการออกหนังสือรับรองการได้รับสิทธิชำระภาษี ในโควตาตามพันธกรณีตามความตกลงว่าด้วยการเกษตรภายใต้องค์การการค้าโลก (World Trade Organization: WTO) สำหรับสินค้ามะพร้าวและมะพร้าวฝอย เนื้อมะพร้าวแห้ง และน้ำมันมะพร้าวและแฟรกชันของน้ำมันมะพร้าว (น้ำมันมะพร้าวฯ) สำหรับปี 2566-2568

2. การบริหารปริมาณการนำเข้ามะพร้าวผล พิกัดอัตราศุลกากร 0801.12.00 พิกัดฯ 0801.19.10 และพิกัดฯ 0801.19.90 ตามกรอบความตกลงเขตการค้าเสรีอาเซียน (ASEAN Free Trade Area: AFTA) ปี 2566 ในช่วงแรก (เดือนมกราคม-กุมภาพันธ์ 2566) โดยผู้ประกอบการ/ผู้นำเข้าจะชะลอการนำเข้ามะพร้าวผล พิกัดฯ ดังกล่าวในช่วงแรก (เดือนมกราคม-กุมภาพันธ์ 2566) ออกไปก่อน และได้ขอความร่วมมือผู้ประกอบการ/ผู้นำเข้าชะลอการนำเข้ามะพร้าวผลภายใต้กรอบความตกลง WTO เกษีสำหรับรูปและกะทิแช่แข็งออกไปก่อนด้วย จนกว่าราคามะพร้าวผลภายในประเทศจะกลับสู่ภาวะปกติ

4. เรื่อง ความก้าวหน้าของการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ ประจำปีเดือนมกราคม 2566

คณะรัฐมนตรีรับทราบตามที่สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ในฐานะสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติเสนอ ความก้าวหน้าของการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ ประจำปีเดือนมกราคม 2566 สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

1. ความก้าวหน้ายุทธศาสตร์ชาติ

1.1 แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2566-2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วเมื่อวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2566*

1.2 การปฏิรูปประเทศ ภายหลังจากที่แผนการปฏิรูปประเทศได้สิ้นสุดเมื่อวันที่ 31 ธันวาคม 2565 หน่วยงานรับผิดชอบหลักและหน่วยงานร่วมดำเนินการต้องนำประเด็นปฏิรูปประเทศมาดำเนินการต่อเนื่องผ่านกลไกของแผนระดับที่ 2 แผนระดับที่ 3 และการดำเนินการต่าง ๆ ของหน่วยงาน เพื่อให้ผลสัมฤทธิ์เกิดความยั่งยืนตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

1.3 การขับเคลื่อนแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570) ดำเนินการผ่านกลไก 3 ระดับ ได้แก่ (1) กลไกเชิงยุทธศาสตร์ โดยคณะกรรมการขับเคลื่อนแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 จำนวน 5 คณะทำหน้าที่กำกับดูแลการขับเคลื่อนกลยุทธ์การพัฒนาประเทศในแต่ละหมวดหมาย (2) กลไกตามภารกิจเป็นการดำเนินงานของหน่วยงานเพื่อสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาประเทศผ่านการบูรณาการงานและงบประมาณ โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 จะให้ความสำคัญกับการ

จัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนประเด็นการพัฒนาตาม 13 หมายเหตุ และ (3) **กลไกระดับพื้นที่** ปัจจุบันได้มีการดำเนินงานของภาคีที่เป็นกลไกในระดับพื้นที่นาร่องระดับตำบลในภาคต่าง ๆ ประเทศ เพื่อร่วมขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ในหมายเหตุการพัฒนาที่มีความสอดคล้องกับบริบท ความต้องการ สภาพปัญหา ตลอดจนศักยภาพของพื้นที่เพื่อให้เกิดผลเป็นรูปธรรมและนำไปสู่การสังเคราะห์ต้นแบบการสร้างภาคีเครือข่ายการทำงานแบบบูรณาการเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาในระดับพื้นที่ต่อไป

1.4 ความก้าวหน้าการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) มีการดำเนินการตามแผนการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนสำหรับประเทศไทย (Thailand's SDG Roadmap) ได้แก่ (1) การสร้างการตระหนักรู้ (2) การเชื่อมโยง SDGs กับแผน 3 ระดับของประเทศ (3) กลไกการขับเคลื่อนการพัฒนาที่ยั่งยืน (4) การดำเนินงานเพื่อให้บรรลุ SDGs และการขับเคลื่อนระดับพื้นที่ (5) ภาคีการพัฒนา และ (6) การติดตามและประเมินผล ซึ่งในส่วนยุทธศาสตร์ชาติได้มีการเชื่อมโยงเป้าหมายแผนแม่บทย่อยของแผนแม่บทฯ เข้ากับเป้าหมายย่อยของ SDGs เช่น เป้าหมายย่อยของแผนแม่บทฯ : ประชาชนมีความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเพิ่มขึ้น สัมพันธ์กับเป้าหมายย่อย SDGs : ลดความรุนแรงทุกรูปแบบและอัตราการเสียชีวิตที่เกี่ยวข้องในทุกแห่งให้ลดลงอย่างมีนัยสำคัญ

2. การดำเนินการของหน่วยงานของรัฐในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ

2.1 ความก้าวหน้าการดำเนินงานของศูนย์อำนวยการขจัดความยากจนและการพัฒนาคนทุกช่วงวัยอย่างยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (ศจพ.) ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 มีการกำหนดกลุ่มเป้าหมายเร่งด่วนที่ต้องดำเนินการ 4 กลุ่ม ได้แก่ (1) **กลุ่มเป้าหมายเร่งด่วน** จำนวน 655,365 คน ซึ่งเป็นกลุ่มคนที่ตกเกณฑ์มิติความขัดสน (2) **กลุ่มครัวเรือนเปราะบาง** จำนวน 11,023,225 ครัวเรือน 33,384,526 คน ซึ่งเป็นกลุ่มครัวเรือนที่มีบุคคลในภาวะพึ่งพิงที่ต้องได้รับความช่วยเหลือและดูแลจากครอบครัวและ/หรือเป็นครัวเรือนที่มีรายได้น้อย (3) **กลุ่มคนที่ต้องสำรวจเพิ่มเติม** จำนวน 13,220,965 คน ซึ่งเป็นกลุ่มคนที่ได้รับสิทธิบัตรสวัสดิการแห่งรัฐและได้รับการสำรวจข้อมูลความจำเป็นพื้นฐานแต่ไม่ตกเกณฑ์มิติความขัดสนหรือไม่มีข้อมูลมิติความขัดสน และ (4) **กลุ่มคนที่ตกหล่นจากระบบบริหารจัดการข้อมูลการพัฒนาคนแบบชี้เป้า (Thai People Map and Analytics Platform: TPMAP)** ซึ่งเป็นกลุ่มคนที่ไม่ได้อยู่ในฐานข้อมูลที่มีการบูรณาการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือข้อมูลระดับพื้นที่ โดยจะต้องดำเนินการสำรวจเพิ่มเติมเพื่อนำผู้ที่ตกหล่นเข้าระบบต่อไปซึ่งคณะกรรมการขจัดความยากจนและพัฒนาคนทุกช่วงวัยอย่างยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (ศจพ.) ได้มีมติเมื่อวันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2566 เห็นชอบการดำเนินการและมอบหมายให้ ศจพ. ทูกระดับและทีมปฏิบัติการในพื้นที่ดำเนินการแก้ไขปัญหาและพัฒนาคนกลุ่มเป้าหมายดังกล่าวต่อไป

2.2 การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติผ่านแผนระดับที่ 3 ณ เดือนธันวาคม 2565 มีจำนวนทั้งสิ้น 165 แผน มีสถานะของแผนปฏิบัติการด้าน...สรุปได้ ดังนี้ (1) **คณะรัฐมนตรีรับทราบแล้วและยังมีผลบังคับใช้** อยู่ จำนวน 44 แผน (2) **อยู่ระหว่าง สศช. พิจารณา** จำนวน 48 แผน (3) **ยกเลิกการดำเนินการ/สิ้นสุดการดำเนินการ** จำนวน 61 แผน และ (4) **ผ่านกระบวนการพิจารณาในรอบเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2565** จำนวน 12 แผน โดยคณะรัฐมนตรีมีมติ (7 มีนาคม 2566) เห็นชอบ (ร่าง) แผนปฏิบัติการด้านการประชาสัมพันธ์แห่งชาติ (พ.ศ. 2566-2570) และคณะรัฐมนตรีมีมติ (14 มีนาคม 2566) เห็นชอบ (ร่าง) แผนปฏิบัติการด้านการจัดการด้านอาหารของประเทศไทยระยะที่ 1 (พ.ศ. 2566-2570)* ทั้งนี้ แผนฯ ที่ผ่านการพิจารณาจาก สศช. และยังมีผลบังคับใช้อยู่ในปัจจุบัน รวม 62 แผน พบว่า เป็นแผนฯ ที่มีกฎหมายรองรับ 25 แผน โดยส่วนหนึ่งยังมีความทับซ้อนของประเด็นการพัฒนา ทำให้แผนฯ ที่ประกาศใช้มีมากเกินความจำเป็นและยังไม่ครอบคลุมช่องว่างของประเด็นการพัฒนา ดังนั้น หน่วยงานของรัฐผู้จัดทำแผนฯ จะต้องให้ความสำคัญในการกำหนดประเด็นที่ตรงจุดและพุ่งเป้าการพัฒนาที่ส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมายของแผนแม่บทฯ ต่อไป

3. การติดตาม การตรวจสอบ และการประเมินผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ

3.1 ระบบติดตามและประเมินผลแห่งชาติ (eMENSCR) การนำเข้าข้อมูลในระบบ eMENSCR ของปีที่ผ่านมา พบว่า มีบางหน่วยงานที่ให้ความสำคัญในการนำเข้าข้อมูลในระบบแต่เป็นข้อมูลของบางหน่วยงานในสังกัดของกระทรวงนั้น เช่น กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ที่มีหน่วยงานในสังกัดและมหาวิทยาลัย รวม 103 หน่วยงาน มีข้อมูลโครงการในระบบ eMENSCR รวม 20,008 โครงการ แต่โครงการมากกว่าร้อยละ 50 ของโครงการทั้งหมดเป็นโครงการของหน่วยงานเพียง 12 หน่วยงาน โดยมีหน่วยงานกว่า 50 หน่วยงานที่ไม่มีการนำเข้าข้อมูลโครงการ ดังนั้น ขอให้ทุกกระทรวงเน้นย้ำ กำกับ ติดตามให้ทุกหน่วยงานในสังกัด นำเข้าข้อมูลทุกโครงการ/การดำเนินงานที่ได้รับจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 ให้แล้วเสร็จภายในเดือนมีนาคม 2566

3.2 การติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลผ่านกลไกการตรวจราชการ มีการกำหนดประเด็นการตรวจราชการเพื่อใช้เป็นกรอบในการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลในภาคราชการของผู้ตรวจราชการในปี 2565 และ 2566 โดยให้ความสำคัญในบางเป้าหมายแผนแม่บทย่อยที่มีสถานการณ์บรรลุเป้าหมายในระดับวิกฤตหรืออยู่ในระดับเสี่ยง ซึ่งยังไม่ครอบคลุมประเด็นที่มีความจำเป็นเร่งด่วน โดยในปี 2565 ได้กำหนดประเด็นการตรวจราชการ 2 ประเด็น ได้แก่ (1) การเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์ และ (2) การเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถของเศรษฐกิจฐานราก และในปี 2566 ได้กำหนดประเด็นการตรวจราชการ 2 ประเด็น ได้แก่ (1) การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรมและการพัฒนาระบบนิเวศการท่องเที่ยว และ (2) การพัฒนาช่วงวัยเรียน/วัยรุ่น และการพัฒนาและยกระดับศักยภาพวัยแรงงาน ซึ่งยังมีอีกหลายประเด็นที่ต้องนำมากำหนดเป็นประเด็นในการตรวจสอบเพิ่มเติม ดังนั้น คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติจึงได้มีมติเมื่อวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ให้ผู้ตรวจราชการในทุกระดับติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผล เพื่อ “พุ่งเป้า” ไปสู่การบรรลุผลสัมฤทธิ์ตามยุทธศาสตร์ชาติโดยให้ความสำคัญในการจัดทำแนวโยบายการตรวจสอบ กำหนดแผนการตรวจสอบ รวมถึงประเด็นในการตรวจสอบให้มีความเฉพาะเจาะจงและมีความเชื่อมโยงบูรณาการระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ สศช. ได้พัฒนาระบบ eMENSCR ให้รองรับการติดตามและตรวจสอบรวมถึงให้มีการนำเข้รายงานผลการตรวจราชการของผู้ตรวจราชการทุกระดับในระบบด้วย

4. ประเด็นที่ควรเร่งรัดเพื่อการบรรลุเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติจากข้อมูลโครงการวิจัยและนวัตกรรมปีงบประมาณ พ.ศ. 2563-2565 ภายใต้แผนด้านวิทยาศาสตร์วิจัยและนวัตกรรม (วนว.) พ.ศ. 2563-2565 พบว่า มีโครงการวิจัยและนวัตกรรมฯ ที่ได้รับจัดสรรทุน จำนวนทั้งสิ้น 12,189 โครงการ เป็นโครงการเพื่อการสนับสนุนงานวิจัยเชิงกลยุทธ์ 6,021 โครงการ และโครงการเพื่อการสนับสนุนงานวิจัยมูลฐาน 6,168 โครงการ ซึ่งได้จัดสรรทุนวิจัยให้โครงการฯ ตามประเด็นวิจัย 17 โปรแกรม สะท้อนให้เห็นว่าที่ผ่านมา ยังไม่มีการพิจารณาถึงความจำเป็นและความเหมาะสมในการจัดทำโครงการวิจัยและนวัตกรรมฯ เท่าที่ควร ดังนั้น เพื่อให้การจัดทำงานวิจัยเป็นประโยชน์และมุ่งเน้นเฉพาะประเด็นที่ส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติได้อย่างเป็นรูปธรรม จึงควรกำหนดประเด็นโดยพิจารณาข้อมูลประกอบ ดังนี้ (1) ความซ้ำซ้อนของประเด็นวิจัยที่มีอยู่ในปัจจุบัน (2) ประเด็นช่องว่างในการขับเคลื่อนปัจจัยภายใต้ห่วงโซ่คุณค่าของประเทศไทย และ (3) ข้อมูลสถานะการบรรลุเป้าหมายแผนแม่บทฯ ที่จำเป็นต้องมีงานวิจัยมารองรับแนวทางการแก้ไขปัญหาอย่างเป็นรูปธรรม

*จากการตรวจสอบข้อมูลของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

5. เรื่อง รายงานความคืบหน้าการดำเนินงานตามมติคณะรัฐมนตรี : การนำเสนอวัฒนธรรมของประเทศในลักษณะ Soft Power

คณะรัฐมนตรีรับทราบตามที่กระทรวงวัฒนธรรม (วธ.) เสนอรายงานความคืบหน้าการดำเนินงานตามมติคณะรัฐมนตรี : การนำเสนอวัฒนธรรมของประเทศในลักษณะ Soft Power* ดังนี้

สาระสำคัญ

วธ. รายงานว่า ได้กำหนดแนวทางการใช้สื่อบันเทิงเพื่อนำเสนอวัฒนธรรมของประเทศในลักษณะ Soft Power เพื่อให้เกิดประโยชน์ในการเพิ่มพูนผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจให้กับประเทศ โดยมีความคืบหน้าการดำเนินการ ดังนี้

หัวข้อ	สาระสำคัญ
1. ด้านการส่งเสริมภาพลักษณ์ประเทศผ่านสื่อบันเทิงในลักษณะ Soft Power	- แต่งตั้งคณะกรรมการส่งเสริมภาพลักษณ์ประเทศผ่านสื่อบันเทิงในลักษณะอำนาจละมุน (ในคณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติ) เพื่อศึกษา วิเคราะห์ เสนอนโยบาย แผน และยุทธศาสตร์ รวมถึงกำหนดมาตรการ และแนวทางสนับสนุนการดำเนินงาน - จัดทำ (ร่าง) แผนปฏิบัติการส่งเสริมภาพลักษณ์ประเทศผ่านสื่อบันเทิงฯ เพื่อใช้สื่อบันเทิงเป็นเครื่องมือในการประชาสัมพันธ์และขับเคลื่อนเศรษฐกิจสินค้าและบริการของประเทศ รวมทั้งจัดให้มีมาตรการด้านภาษี โดยเตรียมการการลดหย่อนภาษีหรือมาตรการทางการเงินในการจูงใจให้ผู้ประกอบการภาคเอกชนในอุตสาหกรรมการผลิตสินค้า บริการ และกำหนดกลยุทธ์การส่งเสริมภาพลักษณ์ประเทศ
2. ด้านการขับเคลื่อน Soft Power ด้วยมิติวัฒนธรรม	- แต่งตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อน Soft Power ด้วยมิติทางวัฒนธรรม (ในคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ) เพื่อกำหนดนโยบาย เป้าหมาย และยุทธศาสตร์การขับเคลื่อน Soft Power เพื่อเพิ่มคุณค่าทางสังคมและมูลค่าทางเศรษฐกิจของสินค้าและบริการทางวัฒนธรรมให้สามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก ยกกระตือรือร้นทางอาชีพ ทางสังคมและเศรษฐกิจ รวมถึงคุณภาพชีวิตของบุคลากรในภาคศิลปวัฒนธรรมและชุมชนท้องถิ่น - จัดทำ (ร่าง) แผนการขับเคลื่อน Soft Power ด้วยมิติทางวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมไทย (พ.ศ. 2566-2570) เพื่อใช้เป็นแกนกลางของการขับเคลื่อน Soft Power โดยมีกรอบแนวทางที่สำคัญ เช่น การศึกษาและจัดทำจุดยืนของประเทศในการขับเคลื่อน Soft Power (Thailand's Soft Power Positioning) เพื่อให้เกิดการจดจำในสายตาประชาคม โดยจะดำเนินการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับประเทศไทยในความคิดของชาวต่างชาติทั่วโลก และการศึกษาแนวโน้มและสภาพการตลาดของสินค้าและบริการทางวัฒนธรรมไทยที่มีศักยภาพในการเป็น Soft Power ทั้งระดับประเทศและนานาชาติ

* Soft Power หมายถึง ความสามารถในการชักจูงใจ ทำให้ผู้อื่นมีความพึงพอใจหรือเต็มใจเปลี่ยนพฤติกรรม ยอมรับ คล้อยตามสิ่งที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้อำนาจ โดยมีกลไกหลักที่สำคัญ คือ การสร้างความดึงดูดใจต่อผู้อื่น โดยปราศจากการคุกคามหรือการแลกเปลี่ยนสิ่งใด

6. เรื่อง สรุปผลการดำเนินการเรื่องร้องทุกข์และรับข้อคิดเห็นจากประชาชน ในไตรมาสที่ 1 ของปีงบประมาณ พ.ศ. 2566

คณะรัฐมนตรีรับทราบตามที่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (สปน.) เสนอสรุปผลการดำเนินการเรื่องร้องทุกข์และรับข้อคิดเห็นจากประชาชน ในไตรมาสที่ 1 ของปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 (เดือนตุลาคม-ธันวาคม 2565) และแนวทางในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรค โดย สปน. จะประสานส่วนราชการที่เกี่ยวข้องเพื่อขอความร่วมมือในการเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการประชาชน และการบริหารจัดการเรื่องร้องทุกข์ต่อไป [เป็นการดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรี (29 พฤศจิกายน 2548) ที่รับทราบแนวทางการจัดระเบียบของระบบกระบวนการแก้ไขปัญหาตามข้อร้องเรียนของประชาชนและมอบหมายให้ทุกกระทรวงดำเนินการตามแนวทางดังกล่าว โดยให้ สปน. เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านการติดตามผลการดำเนินการและสรุปรายงานผลความคืบหน้าในการดำเนินการเสนอคณะรัฐมนตรีรับทราบทุก 3 เดือน] สาระสำคัญสรุปได้ ดังนี้

1. สรุปผลการดำเนินการเรื่องร้องทุกข์และรับข้อคิดเห็นจากประชาชน ในไตรมาสที่ 1 ของปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 (เดือนตุลาคม-ธันวาคม 2565)

1.1 สถิติการแจ้งเรื่องร้องทุกข์และรับข้อคิดเห็นของประชาชนที่ยื่นเรื่องผ่านช่องทางการร้องทุกข์ 1111 รวมทั้งสิ้น 14,439 เรื่อง สามารถดำเนินการจนได้ข้อยุติ 12,133 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 84.03 และรอการพิจารณาของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 2,306 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 15.97

1.2 หน่วยงานที่ได้รับการประสานงานเรื่องร้องทุกข์และรับข้อคิดเห็นมากที่สุด 5 ลำดับแรก ดังนี้

(1) ส่วนราชการ ได้แก่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ 1,430 เรื่อง กระทรวงคมนาคม 383 เรื่อง กระทรวงการคลัง 302 เรื่อง กระทรวงสาธารณสุข 285 เรื่อง และกระทรวงมหาดไทย 279 เรื่อง ตามลำดับ

(2) รัฐวิสาหกิจ ได้แก่ สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล 615 เรื่อง การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค 127 เรื่อง องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ 124 เรื่อง การไฟฟ้านครหลวง 109 เรื่อง และการประปาส่วนภูมิภาค 70 เรื่อง ตามลำดับ

(3) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นและจังหวัด ได้แก่ กรุงเทพมหานคร 767 เรื่อง จังหวัดนนทบุรี 237 เรื่อง สมุทรปราการ 212 เรื่อง ปทุมธานี 203 เรื่อง และชลบุรี 177 เรื่อง ตามลำดับ

2. การประมวลผลและวิเคราะห์เรื่องร้องทุกข์และรับข้อคิดเห็น ในไตรมาสที่ 1 ของปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 สรุปได้ ดังนี้

2.1 สถิติจำนวนเรื่องร้องทุกข์เปรียบเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีงบประมาณที่ผ่านมา โดยในไตรมาสที่ 1 ของปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 มีเรื่องร้องทุกข์ 33,052 เรื่อง ซึ่งน้อยกว่าในไตรมาสที่ 1 ของปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 จำนวน 1,039 เรื่อง (มีเรื่องร้องทุกข์ 34,091 เรื่อง)

2.2 ประเด็นเรื่องร้องทุกข์ที่ประชาชนยื่นเรื่องมากที่สุด 10 ลำดับแรก ได้แก่

(1) เสียงรบกวน/สั่นสะเทือน เช่น การเปิดเพลงเสียงดัง และเล่นดนตรีสดของร้านอาหารสถานบันเทิง การจับกลุ่มสังสรรค์ของเพื่อนบ้าน รวมถึงเสียงดังจากการรวมกลุ่มแข่งหรือเร่งเครื่องจักรยานยนต์ 1,576 เรื่อง ดำเนินการจนได้ข้อยุติ 1,487 เรื่อง (ร้อยละ 94.35)

(2) ไฟฟ้า เช่น ขอให้แก้ไขปัญหาคะแสไฟฟ้าขัดข้อง และซ่อมแซมไฟฟ้าส่องสว่างริมทางหม้อแปลงไฟฟ้า สายไฟฟ้า และเสาไฟฟ้า รวมทั้งขอให้ขยายเขตการให้บริการไฟฟ้าในพื้นที่การเกษตรและพื้นที่ห่างไกล 696 เรื่อง ดำเนินการจนได้ข้อยุติ 595 เรื่อง (ร้อยละ 85.49)

(3) สลากกินแบ่งรัฐบาล เช่น ขอให้พิจารณาจัดสรรโควตาสลากกินแบ่งรัฐบาลให้เพียงพอกับจำนวนผู้จัดจำหน่าย แจกเบาะแสจำหน่ายสลากเกินราคาและขอให้ตรวจสอบการกว้านซื้อสลากของบริษัทเอกชนเจ้าของแพลตฟอร์มจำหน่ายสลากออนไลน์ 644 เรื่อง ดำเนินการจนได้ข้อยุติ 623 เรื่อง (ร้อยละ 96.74)

(4) **อุทกภัย** เช่น ขอความช่วยเหลือกรณีได้รับผลกระทบจากน้ำท่วมฉับพลัน ขอความช่วยเหลือเงินเยียวยาผู้ประสบภัย และขอให้ระบายน้ำออกจากพื้นที่น้ำท่วมขังทั้งในพื้นที่กรุงเทพมหานครและในพื้นที่จังหวัดที่ประสบปัญหาน้ำท่วมซ้ำซากรวมทั้งเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหา น้ำท่วมในภาพรวม 556 เรื่อง **ดำเนินการจนได้ข้อยุติ 521 เรื่อง** (ร้อยละ 93.71)

(5) **โทรศัพท์** เช่น การให้บริการผ่านโทรศัพท์ของหน่วยงานของรัฐ (เช่น หมายเลข 1422 ของกรมควบคุมโรค และหมายเลข 1506 ของสำนักงานประกันสังคม) มีการให้รอสายนาน ต่อสายไปยังหน่วยงานย่อยภายในหลายครั้ง และคู่สายเต็ม 543 เรื่อง **ดำเนินการจนได้ข้อยุติ 474 เรื่อง** (ร้อยละ 87.29)

(6) **ยาเสพติด** เช่น การแจ้งเบาะแสการจำหน่ายและเสพยาเสพติดประเภทยาบ้าและยาไอซ์ ประกอบกับขณะนี้รัฐบาลได้มีนโยบายรับแจ้งปัญหาเสพติดเพื่อการบำบัด จึงทำให้ประชาชนเกิดความตื่นตัว และแจ้งเรื่องร้องทุกข์/เสนอความคิดเห็นเข้ามามากขึ้น 490 เรื่อง **ดำเนินการจนได้ข้อยุติ 452 เรื่อง** (ร้อยละ 92.24)

(7) **การเมือง** เช่น แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นที่อยู่ในกระแสสังคม (เช่น การตรวจสอบพฤติกรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง นโยบายของพรรคการเมือง และการบริหารงานของรัฐบาล) 487 เรื่อง **ดำเนินการจนได้ข้อยุติ 479 เรื่อง** (ร้อยละ 98.36)

(8) **ประเด็นเกี่ยวกับทรัพย์สิน** เช่น ขอให้แก้ไขปัญหามิจฉาชีพหลอกลวงประชาชนทางโทรศัพท์ (แก๊งคอลเซ็นเตอร์) และขอให้ตรวจสอบเว็บไซต์และแอปพลิเคชันที่มีลักษณะหลอกลวง 473 เรื่อง **ดำเนินการจนได้ข้อยุติ 314 เรื่อง** (ร้อยละ 66.38)

(9) **ถนน** เช่น ขอให้ปรับปรุงซ่อมแซมถนนชำรุด มีสภาพเป็นหลุมเป็นบ่อ ซึ่งมีสาเหตุมาจากถนนมีการใช้งานมาเป็นระยะเวลานานถนนมีรถบรรทุกหนักสัญจรไป-มา เป็นประจำ และเกิดน้ำท่วมขังในฤดูฝน รวมทั้งขอให้ปรับปรุงถนนลูกรังเป็นถนนลาดยางแอสฟัลต์หรือถนนคอนกรีต 473 เรื่อง **ดำเนินการจนได้ข้อยุติ 391 เรื่อง** (ร้อยละ 82.66)

(10) **ประเด็นเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย ชื่อเสียง และเสรีภาพ** เช่น ขอความช่วยเหลือเกี่ยวกับการถูกข่มขู่คุกคาม ถูกทำร้ายร่างกาย และถูกหมิ่นประมาทซึ่งเป็นประเด็นที่ประชาชนได้รับความเดือดร้อนอันเนื่องมาจากความไม่ปลอดภัยในชีวิต 320 เรื่อง **ดำเนินการจนได้ข้อยุติ 281 เรื่อง** (ร้อยละ 87.81)

3. ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการเรื่องร้องทุกข์

3.1 ปริมาณเรื่องร้องทุกข์ในไตรมาสที่ 1 ของปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 มีอัตราลดลงร้อยละ 18.36 เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีงบประมาณที่ผ่านมา ทั้งนี้ พบว่าประชาชนมีแนวโน้มการใช้บริการช่องทางไลน์เพิ่มขึ้นมาก รวมทั้งมีความคาดหวังให้หน่วยงานรับผิดชอบเร่งแก้ไขปัญหาได้อย่างรวดเร็ว จึงควรขอความร่วมมือให้ทุกหน่วยงานให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาเรื่องร้องทุกข์และกำหนดระยะเวลาการแก้ไขให้แล้วเสร็จตลอดจนตอบผู้ร้องทราบความคืบหน้าเป็นระยะ

3.2 ประเด็นการร้องเรียน ร้องทุกข์/เสนอข้อคิดเห็นที่ประชาชนยื่นเรื่องมากที่สุด ส่วนใหญ่เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นซ้ำ ๆ เช่น เสียงดังรบกวนจากการมั่วสุมดื่มสุรา การแข่งขันรถจักรยานยนต์ การเปิดเพลงในร้านอาหาร สถานบันเทิง หรือเสียงดังจากการจัดงานเฉลิมฉลองเทศกาลต่าง ๆ ในช่วงปลายปี และน้ำท่วมฉับพลันหรือน้ำท่วมขังซ้ำซากอันเนื่องมาจากการเกิดพายุฝนตกในช่วงฤดูมรสุม หากแต่หน่วยงานอาจยังไม่มีมาตรการ/แผนในการรับมือหรือแผนเผชิญเหตุ หรือมีแต่ยังไม่สามารถดำเนินการได้ตามแผน

3.3 สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ที่มีแนวโน้มดีขึ้นโดยลำดับ ส่งผลให้ประเด็นการร้องเรียน ร้องทุกข์/เสนอข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลมีปริมาณลดลง แต่อย่างไรก็ตามยังคงต้องมีการเฝ้าระวังการแพร่ระบาดอย่างใกล้ชิด เนื่องจากปัจจุบันหลายประเทศได้ทำการเปิดประเทศ ส่งผลให้นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเดินทางเข้ามายังประเทศไทยเป็นจำนวนมากจึงควรมีมาตรการเฝ้าระวังอย่างเข้มข้นหากมีการแพร่ระบาดจากกลุ่มนักท่องเที่ยว

3.4 ปัญหาเรื่องร้องทุกข์ที่ประชาชนขอให้หน่วยงานภาครัฐมีมาตรการแก้ไขที่ชัดเจน ชัดเจน ได้แก่ ปัญหาการจำหน่ายและเสพยาเสพติดที่มีการแพร่ระบาดในหลายพื้นที่ เนื่องจากหาซื้อได้ง่าย กลุ่มการเข้าถึงยาเสพติดเป็นกลุ่มเด็กและเยาวชนมากขึ้น และการปล่อยปละละเลยของผู้ที่เกี่ยวข้อง และปัญหากรณีการหลอกลวงของมิชชันนารีที่ปรับเปลี่ยนรูปแบบกลวิธีต่าง ๆ ทำให้มีประชาชนหลงเชื่อหรือเข้าใจผิดในข้อเท็จจริง (เช่น กรณีอ้างอิงว่าเป็นหน่วยงานราชการ การส่งพัสดุและเรียกเก็บเงินปลายทางโดยไม่ได้สั่งของ และประเด็นการถูกข่มขู่คุกคามจากนายทุนปล่อยเงินกู้ในระบบ) ซึ่งปัญหาดังกล่าวเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง จึงต้องอาศัยความร่วมมือในการแก้ไขจากทุกภาคส่วนของสังคม ทั้งจากตัวประชาชนเอง หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และในระดับรัฐบาลที่เป็นผู้กำหนดนโยบาย

4. ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาปรับปรุงการให้บริการ/การปฏิบัติงาน ดังนี้

4.1 สปน. ได้พัฒนาช่องทางการให้บริการเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน ตลอดจนพัฒนาการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้วยการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาช่วยในการปฏิบัติงาน หากแต่ยังไม่ครอบคลุมในระดับท้องถิ่นจึงเห็นควรขยายผลการเชื่อมโยงการแก้ไขปัญหาร้องทุกข์ไปยังหน่วยงานในระดับท้องถิ่นโดยตรงผ่านระบบการจัดการเรื่องราวร้องทุกข์หรือนวัตกรรมการทำงานอื่นที่ทันสมัยเพื่อให้มีเครือข่ายการทำงานเรื่องร้องทุกข์ครอบคลุมทั่วประเทศ จะทำให้ปัญหาในระดับท้องถิ่นได้รับการแก้ไขที่รวดเร็วขึ้น และไม่ขยายวงกว้าง นอกจากนี้ ควรให้หน่วยงานระดับท้องถิ่นได้เข้ามาเป็นกลไกสำคัญในการแก้ไขปัญหานี้

4.2 ขอให้หน่วยงานเน้นการทำงานเชิงรุก วิเคราะห์ข้อมูลสถานการณ์และเฝ้าระวังปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนที่เคยเกิดขึ้นแล้ว หรือเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาเดิม มาจัดทำเป็นแนวทาง มาตรการ และแผนเผชิญเหตุรองรับการแก้ไขปัญหาที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในช่วงเวลาเดียวกันอย่างเป็นระบบ รวมทั้งประชาสัมพันธ์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องให้ประชาชนทราบอย่างถูกต้องและรวดเร็วทันต่อสถานการณ์

4.3 ขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเน้นย้ำมาตรการในการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ให้ประชาชนทราบภายใต้สถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป โดยให้ความระมัดระวังในการดำเนินชีวิตประจำวันและการประกอบอาชีพที่ต้องพบปะผู้คนหรือนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ เนื่องจากยังมีความเสี่ยงที่โรคโควิด-19 จะกลับมาแพร่ระบาดอีกครั้งหากว่าประชาชนละเลยในการป้องกันตนเอง

4.4 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาด้านสังคมควรบูรณาการฐานข้อมูลและการทำงานร่วมกันอย่างใกล้ชิด ส่งเสริมการสร้างองค์ความรู้ให้กับประชาชนอย่างจริงจัง และประชาสัมพันธ์ข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยทางไซเบอร์เพื่อเตือนภัยให้ประชาชนมีการเฝ้าระวังมากขึ้น

7. เรื่อง รายงานสรุปผลการดำเนินงานของรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ที่มีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญ ใน
หัววันที่ 1 ตุลาคม 2564-30 กันยายน 2565

คณะรัฐมนตรีมีมติรับทราบตามที่คณะกรรมการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ (กมช.) เสนอรายงานสรุปผลการดำเนินงานของการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ที่มีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญ ในหัววันที่ 1 ตุลาคม 2564-30 กันยายน 2565 [เป็นการดำเนินการตามพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. 2562 มาตรา 9 (12) ที่บัญญัติให้ กมช. จัดทำรายงานสรุปผลการดำเนินงานของการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ที่มีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญหรือแนวทางการพัฒนามาตรฐานการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ให้คณะรัฐมนตรีทราบ] ซึ่งในการประชุม กมช. ครั้งที่ 1/2566 เมื่อวันที่ 5 มกราคม 2566 ได้มีมติเห็นชอบให้รายงานเรื่องดังกล่าวต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ สาระสำคัญสรุปได้ ดังนี้

1. สถิติเหตุการณ์ภัยคุกคามทางไซเบอร์ สามารถจำแนกประเภทภัยคุกคามทางไซเบอร์ที่ศูนย์ประสานการรักษาความมั่นคงปลอดภัยระบบคอมพิวเตอร์แห่งชาติ (ศปช.) ได้ดำเนินการสนับสนุนการปฏิบัติในการแก้ไขปัญหายุทธศาสตร์ภัยคุกคามทางไซเบอร์และตรวจพบมากที่สุด ดังนี้

ประเภทภัยคุกคามทางไซเบอร์	จำนวน (เหตุการณ์)
(1) การโจมตีด้วยการแฮ็กเว็บไซต์ (Hacked Website) [การพนันออนไลน์ (Gambling) การโจมตีเว็บไซต์เพื่อเปลี่ยนแปลงข้อมูลเผยแพร่หน้าเว็บไซต์ (Website Defacement) การปลอมแปลงหน้าเว็บไซต์จริงเพื่อหลอกเอาข้อมูล (Website Phishing) การฝังมัลแวร์อันตรายบนหน้าเว็บไซต์หน่วยงานที่อาจหลอกให้ผู้เข้าถึงดาวน์โหลดไปติดตั้งได้ (Website Malware ¹)]	367
(2) จุดอ่อนช่องโหว่ (Vulnerability)	63
(3) ข้อมูลรั่วไหล (Data Breach)	48
(4) Ransomware ²	21
(5) Emotet Malware ³	9
(6) Command and Control Server ⁴	6
(7) อื่น ๆ	37
รวม	551

2. สถิติการปฏิบัติงานในการสนับสนุนช่วยเหลือแก้ไขปัญหาและรับมือกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ สรุปได้

ดังนี้

การดำเนินการ	จำนวน
(1) แจ้งเตือนเหตุการณ์ ให้คำปรึกษา และแนะนำในการแก้ไขปัญหา	467 เหตุการณ์
(2) การแจ้งเตือนข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับภัยคุกคามทางไซเบอร์	43 รายงาน
(3) การประเมินความเสี่ยงและทดสอบการเจาะระบบเพื่อหาจุดอ่อนช่องโหว่ให้กับหน่วยงานของรัฐ	29 หน่วยงาน
(4) การตอบสนองและรับมือกับภัยคุกคามทางไซเบอร์	12 ครั้ง
(5) การเผยแพร่ข้อมูลภัยคุกคามและข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ	322 รายงาน
(6) ประสานงานเพื่อให้รับทราบการเผยแพร่เว็บไซต์ปลอมหรือเลียนแบบ	43 หน่วยงาน

3. ประเภทของหน่วยงานที่ถูกโจมตีด้วยภัยคุกคามทางไซเบอร์มากที่สุด 5 อันดับแรก ดังนี้

ประเภทหน่วยงาน (แบ่งตามภารกิจหรือบริการ)	จำนวน (เหตุการณ์)
(1) หน่วยงานด้านการศึกษา	211
(2) หน่วยงานของรัฐที่ไม่ใช่หน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ	135
(3) หน่วยงานด้านสาธารณสุข	67
(4) ผู้ประกอบการที่เป็นบริษัทเอกชนและสัญชาติไทย	24
(5) ผู้ประกอบกิจการให้เช่าพื้นที่เว็บไซต์หรือที่เป็นดาต้าเซ็นเตอร์	12
รวม	449

4. แนวโน้มเหตุการณ์ภัยคุกคามทางไซเบอร์ จากเหตุการณ์ภัยคุกคามทางไซเบอร์จำนวน 551 เหตุการณ์ (ตามข้อ 2) มีข้อมูลที่สำคัญ สรุปได้ ดังนี้ (1) การโจมตีด้วยการแฮ็กเว็บไซต์หน่วยงานราชการและหน่วยงานสำคัญเป็นรูปแบบที่ถูกตรวจพบมากที่สุด ซึ่งมีมากกว่าการโจมตีรูปแบบอื่น ๆ โดยคิดเป็น 2 ใน 3 ของการโจมตีทางไซเบอร์ที่ตรวจพบในประเทศไทย (2) หน่วยงานด้านการศึกษาและด้านสาธารณสุขพบการโจมตีทางไซเบอร์สูงสุด เนื่องจากเป็นหน่วยงานที่มีเว็บไซต์และระบบต่าง ๆ ให้บริการอยู่เป็นจำนวนมาก และใช้เว็บไซต์เป็นสื่อประชาสัมพันธ์หลักการบริหารงานด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมีความเป็นเอกเทศ ทำให้หน่วยงานส่วนกลางดูแลยาก เมื่อมีการพัฒนาระบบที่ต้องดำเนินการเองหรือว่าจ้างบุคคลจากภายนอก ทำให้ปรับปรุงได้เฉพาะเนื้อหาในเว็บไซต์เพียงอย่างเดียว จึงขาดการดูแลรักษาระบบและการตรวจสอบอย่างสม่ำเสมอ (3) อาชญากรทางไซเบอร์ในประเทศไทยมีการใช้เทคนิคผสมผสานระหว่าง Phishing และ Social Engineering⁵ หลายรูปแบบในการหลอกลวงเหยื่อเพื่อให้ได้ทรัพย์สินการกระทำดังกล่าวทำให้เกิดผลกระทบต่อการรักษาความปลอดภัยของข้อมูลส่วนตัว รวมถึงความปลอดภัยในตัวระบบและอุปกรณ์ของเหยื่อด้วย และ (4) การโจมตีด้วยมัลแวร์เรียกค่าไถ่ที่เกิดขึ้นกับหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน คือ การที่ไม่สามารถเข้าระบบเพื่อใช้งานข้อมูลที่สำคัญได้ และบางแห่งไม่สามารถใช้งานระบบสำรองได้ นอกจากนี้ ยังส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการและการทำงานของระบบสารสนเทศภายในของหน่วยงาน ซึ่งหน่วยงานจะต้องใช้ระยะเวลาในการแก้ไขปัญหาที่ยาวนาน และอาจต้องพึ่งพาผู้เชี่ยวชาญจากบุคคลภายนอก

5. แนวทางการจัดการภัยคุกคามทางไซเบอร์ ศปช.ได้มีการแนะนำแก่หน่วยงานต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการป้องกัน โดยสอดคล้องกับมาตรฐานหรือแนวทางปฏิบัติสากลที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ (1) การเตรียมการและป้องกันการเกิดภัยคุกคามทางไซเบอร์ เช่น การจัดเตรียมข้อมูลให้พร้อม การจัดตั้งและฝึกอบรมบุคลากรและทีมงาน และการจัดหาเครื่องมือและทรัพยากรต่าง ๆ ที่จำเป็น (2) การตรวจจับและวิเคราะห์ภัยคุกคามทางไซเบอร์ เช่น การจัดทำมีกลไกที่สามารถตรวจจับสิ่งบ่งชี้หรือลักษณะเบื้องต้นของการเกิดภัยคุกคามทางไซเบอร์ได้ในเวลาอันเหมาะสม และการวิเคราะห์ข้อมูลและประวัติการใช้งานเครือข่ายและระบบงาน (3) การระงับภัยคุกคามทางไซเบอร์ การ

ปราบปรามภัยคุกคามทางไซเบอร์ และการฟื้นฟูระบบงานที่ได้รับผลกระทบ เช่น การลบมัลแวร์ และการปิดการใช้งานบัญชีของผู้ใช้งานที่ถูกละเมิด และ (4) การดำเนินกิจกรรมภายหลังการระงับภัยคุกคามทางไซเบอร์ เช่น การกำหนดขั้นตอน วิธีปฏิบัติ หรือกำหนดนโยบายภายในที่เกี่ยวข้องเพื่อให้มีแนวทางที่ชัดเจน และการเก็บรักษาข้อมูลและพยานหลักฐานที่จำเป็นเพื่อใช้ในการสอบสวนทางนิติวิทยาศาสตร์หรือใช้ในกรณีที่ต้องการร้องทุกข์หรือดำเนินคดี

6. **ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาที่สำคัญจากแนวโน้มสถานการณ์ทางไซเบอร์** สรุปได้ ดังนี้ (1) การถูกโจมตีด้วยการแฮ็กเว็บไซต์เป็นเรื่องที่ผู้ดูแลระบบของหน่วยงานควรให้ความสนใจกับการปรับปรุงแพตช์⁶ PATCH) ของระบบปฏิบัติการ หรือระบบบริหารจัดการเว็บไซต์ (Content Management System: CMS) ให้เป็นปัจจุบัน ทบทวนการใช้งาน Themes⁷ หรือ Plug-in⁸ ต่าง ๆ ที่อาจมีช่องโหว่ การเปลี่ยนแปลงแก้ไขรหัสผ่านต่าง ๆ ที่ทำให้ยากต่อการคาดเดาและตรวจสอบการนำเข้าไฟล์ต่าง ๆ สำหรับผู้ใช้งานเว็บไซต์ให้อนุญาตเฉพาะไฟล์ที่ต้องการเท่านั้น รวมถึงใช้วิธีการเข้ารหัสข้อมูลที่มีความสำคัญต่าง ๆ ด้วย (2) **การดูแลเว็บไซต์และระบบที่เกี่ยวข้อง** ของหน่วยงานต่าง ๆ โดยเฉพาะหน่วยงานที่มีความเป็นเอกเทศนั้น หน่วยงานส่วนกลางควรมีกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการดูแลและพัฒนาเว็บไซต์ ซึ่งหากจะดำเนินการเองหรือว่าจ้างบุคคลภายนอก ควรให้มีการดูแลรักษาระบบและตรวจสอบอย่างสม่ำเสมอ รวมถึงแนวทางการเขียนร่างขอบเขตของงาน (TOR) และการกำหนดคุณสมบัติ เพื่อการจัดจ้างทำเว็บไซต์หรือพัฒนาระบบที่เกี่ยวข้องที่ต้องคำนึงถึงเรื่องการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ด้วย (3) **สถานการณ์อาชญากรรมทางไซเบอร์ที่กระทบต่อประชาชน** ควรสร้างความรู้ความเข้าใจและให้ความตระหนักรู้กับประชาชน โดยเฉพาะการสร้างการรับรู้เกี่ยวกับรูปแบบและวิธีการที่เหล่ามิจฉาชีพใช้ในการหลอกลวง รวมถึงประชาชนจะต้องรับทราบถึงความเสี่ยงหรือผลกระทบจากการที่ตนเองตกเป็นเหยื่อหรือถูกหลอก ซึ่งจะส่งผลทำให้สูญเสียทรัพย์สินและถูกแฮ็กเกอร์นำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้ประโยชน์ในการเข้าถึงระบบต่าง ๆ ได้ และ (4) **มัลแวร์เรียกค่าไถ่** หน่วยงานต่าง ๆ ควรลดความเสี่ยงด้วยการจัดทำแผนดำเนินธุรกิจอย่างต่อเนื่อง (Business Continuity Planning: BCP) และปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. 2562 ในการดำเนินการตามประมวลแนวทางปฏิบัติและกรอบมาตรฐานด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ โดยให้ความสำคัญกับการสำรองข้อมูล และตรวจสอบอย่างสม่ำเสมอ

¹ มัลแวร์ (Malware) คือ โปรแกรมประสงค์ร้ายที่ถูกเขียนขึ้นมาเพื่อทำอันตรายกับข้อมูลในระบบคอมพิวเตอร์

² Ransomware คือ มัลแวร์เรียกค่าไถ่ที่มีความสามารถเข้ารหัสลับข้อมูลในเครื่องคอมพิวเตอร์ของเหยื่อได้

³ Emotet Malware คือ มัลแวร์ที่มีความสามารถในการขโมยข้อมูลทางการเงิน เช่น รหัสผ่านบัญชีธนาคารออนไลน์และมีความสามารถในการแพร่กระจายตัวเองผ่านเครือข่ายและผ่านการส่งอีเมลหลอกลวง (Phishing mail)

⁴ Command and Control Server คือ เซิร์ฟเวอร์ที่เป็นตัวกลางของแฮ็กเกอร์ที่ใช้สำหรับการติดต่อไปยังเครื่องที่ถูกฝัง malware ไว้เพื่อควบคุมให้เครื่องเหล่านั้นกระทำการสิ่งใด ๆ ตามที่แฮ็กเกอร์ต้องการ

⁵ Social Engineering คือ เทคนิคการหลอกลวงโดยใช้หลักการพื้นฐานทางจิตวิทยาเพื่อให้เหยื่อเปิดเผยข้อมูล

⁶ แพตช์ คือ โปรแกรมที่ใช้ซ่อมแซมจุดบกพร่องของโปรแกรมคอมพิวเตอร์ หรือปรับปรุงข้อมูลสำหรับโปรแกรมให้ทันสมัยและเพิ่มความสามารถในการใช้งานหรือประสิทธิภาพให้ดีขึ้น

⁷ Themes คือ ลักษณะกราฟิกและรายละเอียดการทำงาน ประกอบด้วย รูปร่างและสี โดยสามารถปรับแต่งรูปลักษณ์ของซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์หรือระบบปฏิบัติการได้ตามความพึงพอใจของผู้ใช้งาน

⁸ Plug-in คือ โปรแกรมเสริมที่ถูกออกแบบให้มีความสามารถเฉพาะอย่าง ช่วยเพิ่มความสามารถให้กับโปรแกรมหลักเพื่อให้ทำงานได้ดีขึ้น โดยจะติดตั้งเพื่อใช้งานหรือไม่ติดตั้งก็ได้

8. เรื่อง ผลการประชุมคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ ครั้งที่ 1/2566

คณะรัฐมนตรีมีมติรับทราบตามที่สำนักงานคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ (สคทช.) เสนอผลการประชุมคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ (คทช.) ครั้งที่ 1/2566 เมื่อวันที่ 16 มกราคม 2566 ดังนี้

สาระสำคัญของเรื่อง

สคทช. รายงานว่า คทช. ในการประชุมครั้งที่ 1/2566 เมื่อวันที่ 16 มกราคม 2566 ได้มีมติรับทราบและพิจารณาผลการดำเนินงานในเรื่องต่าง ๆ สาระสำคัญสรุปได้ ดังนี้

เรื่อง	ความเห็นที่ประชุม/มติ คทช.
1. เรื่องเพื่อทราบ จำนวน 1 เรื่อง	
ผลการดำเนินงานของฝ่ายเลขานุการ คทช. และคณะอนุกรรมการภายใต้ คทช. ดังนี้ 1.1 ผลการดำเนินงานของฝ่ายเลขานุการ คทช. เช่น (1) ภาพรวมผลการจัดที่ดินทำกินให้ชุมชน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2558-2565 พื้นที่เป้าหมาย 1,491 พื้นที่ 70 จังหวัด เนื้อที่ 5.79 ล้านไร่ ใน 9 ประเภทที่ดิน เช่น ป่าสงวนแห่งชาติ (663 พื้นที่ เนื้อที่ 3.98 ล้านไร่) ป่าไม้ถาวร (2 พื้นที่ เนื้อที่ 1.15 แสนไร่) และป่าชายเลน (577 พื้นที่ เนื้อที่ 26,217 ไร่) ทั้งนี้ ได้จัดคนเข้าใช้ประโยชน์ที่ดินแล้ว 78,109 ราย 96,536 แปลง เนื้อที่ 5.29 แสนไร่ ใน 354 พื้นที่ (2) การดำเนินงานภายใต้แผนปฏิรูปประเทศด้านสังคม กิจกรรม ปฏิรูปประเทศที่ 5 (Big Rock) การสร้างมูลค่าที่ดินที่รัฐจัดให้กับประชาชน โดย สคทช. ได้ดำเนินโครงการจัดทำแนวทางการสร้างมูลค่าที่ดินที่รัฐจัดให้กับประชาชน ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 โดยมีข้อเสนอแนวทางการสร้างมูลค่าที่ดินที่รัฐจัดให้กับประชาชน ดังนี้ 1) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบในการจัดที่ดินเพื่อลดข้อจำกัดในการแลกเปลี่ยน/จำหน่ายจ่ายโอนและเพื่อลดข้อจำกัดการใช้ประโยชน์ที่ดิน และการปรับปรุงกฎหมายและระเบียบเพื่อลดข้อจำกัดการใช้ประโยชน์ที่ดิน 2) การกำหนดแนวทางการประเมินมูลค่าที่ดินและทรัพย์สินที่รัฐจัดให้กับประชาชนและ 3) การจัดให้มีระบบหรือสถาบันที่ให้สินเชื่อระยะกลางและระยะยาวให้แก่ประชาชนที่ได้รับการจัดที่ดินของรัฐ และจัดให้มีระบบประกันความเสี่ยงในการอำนวยสินเชื่อ ทั้งนี้ สคทช. จะได้นำแนวทางดังกล่าวเสนอต่อคณะกรรมการนโยบาย แนวทาง และมาตรการการบริหารจัดการที่ดินและทรัพยากรดิน และ คทช. พิจารณา ตามลำดับต่อไปและ (3) การขอให้พื้นที่อาคารราชพัสดุเป็นที่ตั้งของ สคทช. ขณะนี้อยู่ระหว่างดำเนินการจ้างออกแบบแก้ไขปรับปรุงอาคารโดยจะขอรับการสนับสนุนงบกลางเพื่อดำเนินการปรับปรุงอาคารต่อไป 1.2 ผลการดำเนินงานของคณะอนุกรรมการภายใต้ คทช. เช่น (1) คณะอนุกรรมการจัดหาที่ดิน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 ได้เห็นชอบให้นำพื้นที่ไปดำเนินการจัดที่ดินทำกินให้ชุมชน 2 พื้นที่ ใน 2 จังหวัด เนื้อที่ 4,583 ไร่ (2) คณะอนุกรรมการจัดที่ดิน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2566	มติ คทช.: รับทราบผลการดำเนินงานของฝ่ายเลขานุการ คทช. และคณะอนุกรรมการ ภายใต้ คทช.

ได้ส่งข้อมูลให้คณะกรรมการนโยบายที่ดินจังหวัดดำเนินการจัด ราษฎรเข้าครอบครองและทำประโยชน์ในพื้นที่เป้าหมาย 1,981 แปลง 1,656 ราย เนื้อที่ 6,687 ไร่ ใน 16 พื้นที่ 7 จังหวัด และ (3) คณะกรรมการปรับปรุงแผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐแบบบูรณาการ มาตราส่วน 1 : 4000 (One Map) และแก้ไขปัญหาแนวเขตที่ดินของรัฐ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 ได้ดำเนินการปรับปรุงแผนที่แนวเขตที่ดินของ รัฐของพื้นที่กลุ่มที่ 2 จำนวน 11 จังหวัด ประกอบด้วย จังหวัดจันทบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ชัยนาท ตราด นครนายก นครสวรรค์ ระยอง (ยกเว้น กรณีพื้นที่อุทยานแห่งชาติเขาแหลมหญ้า-หมู่เกาะเสม็ด) ลพบุรี ศรีสะเกษ และสระบุรี ซึ่งคณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 22 พฤศจิกายน 2565 [เรื่อง ผลการดำเนินการปรับปรุงแผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐแบบบูรณาการ มาตราส่วน 1 : 4000 (One Map) ของพื้นที่กลุ่มที่ 2 จำนวน 11 จังหวัด] เห็นชอบแนวทางการแก้ไขปัญหาผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นกับ ประชาชนจากการดำเนินงานปรับปรุงแผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐ 10 ข้อ และให้นำไปใช้กับทุกกลุ่มจังหวัด เพื่อใช้เป็นแนวทางปฏิบัติอย่าง เดียวกัน	
2. เรื่องเพื่อพิจารณา จำนวน 2 เรื่อง	
2.1 การดำเนินการปรับปรุงแผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐแบบ บูรณาการมาตราส่วน 1 : 4000 (One Map) ของพื้นที่กลุ่มที่ 3 จำนวน 11 จังหวัด คณะกรรมการปรับปรุงแผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐแบบ บูรณาการมาตราส่วน 1 : 4000 (One Map) ในการประชุมเมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2565 มีมติเห็นชอบ ดังนี้ (1) ผลการดำเนินการปรับปรุงแผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐแบบ บูรณาการมาตราส่วน 1 : 4000 (One Map) พื้นที่กลุ่มที่ 3 จำนวน 11 จังหวัด ประกอบด้วย จังหวัดนครราชสีมา บุรีรัมย์ ปราจีนบุรี มหาสารคาม ร้อยเอ็ด ชัยภูมิ สระแก้ว สุรินทร์ อุบลราชธานี เพชรบูรณ์ และเลย (ยกเว้นกรณีแนวเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน จังหวัด นครราชสีมา และปราจีนบุรี) และให้นำเสนอ คทช. เพื่อพิจารณาให้ ความเห็นชอบต่อไป (2) ข้อเสนอแนะ/แนวทางการแก้ไขปัญหาของหน่วยงานที่ รับผิดชอบที่ดินของรัฐ กรณีการดำเนินการปรับปรุงแผนที่แนวเขตที่ดิน ของรัฐ (One Map) อาจมีผลกระทบกับประชาชนในพื้นที่กลุ่มที่ 3 จำนวน 11 จังหวัดดังกล่าว โดยให้ถือเป็นส่วนประกอบของแนวทางการ แก้ไขปัญหาผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นกับประชาชนจากการดำเนินงาน ปรับปรุงแผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 22 พฤศจิกายน 2565 [เรื่อง ผลการดำเนินการปรับปรุงแผนที่แนวเขตที่ดิน ของรัฐแบบบูรณาการ มาตราส่วน 1 : 4000 (One Map) ของพื้นที่กลุ่ม ที่ 2 จำนวน 11 จังหวัด] (3) แนวทางการแก้ไขปัญหากรณีพื้นที่อุทยานแห่งชาติทับลาน	มติ คทช.: 1. เห็นชอบต่อผลการดำเนินการ ปรับปรุงแผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐ (One Map) ในพื้นที่กลุ่มที่ 3 จำนวน 11 จังหวัด ดังกล่าว และ มอบหมายให้ สคทช. เสนอ คณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป [คณะรัฐมนตรีมีมติ (28 กุมภาพันธ์ 2566) เห็นชอบแล้ว ทั้งนี้ แนวทางการแก้ไขปัญหา ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นกับประชาชน เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 22 พฤศจิกายน 2565 ดังกล่าว ซึ่ง นำไปใช้กับทุกกลุ่ม จังหวัดเพื่อเป็น มาตรฐานเดียวกัน 2. เห็นชอบแนวทางการแก้ไขปัญหา กรณีพื้นที่อุทยานแห่งชาติทับลาน จังหวัดนครราชสีมา และปราจีนบุรี (กรณีเร่งด่วน) ดังนี้ 2.1 การดำเนินการปรับปรุง แผนที่แนวเขตที่ดินของ รัฐ (One Map) กรณีอุทยานแห่งชาติทับซ้อน

จังหวัดนครราชสีมา และปราจีนบุรี (กรณีเร่งด่วน) ดังนี้ (3.1) กรณีอุทยานแห่งชาติทับซ้อนกับเขตปฏิรูปที่ดิน [ซึ่งกรมป่าไม้ส่งมอบพื้นที่ให้สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ส.ป.ก.) ดำเนินการ] ให้ยึดเส้นแนวเขตของ ส.ป.ก. ซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์การปรับปรุงแผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐฯ (One Map) ข้อ 5.1¹ และ 6.1² โดยอยู่ในอำนาจของคณะกรรมการปรับปรุงแผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐฯ (One Map) ให้นำเรื่องเสนอ คทช. และคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบต่อไป (3.2) กรณีพื้นที่นอกแนวเขตที่กรมป่าไม้ส่งมอบให้ ส.ป.ก. ดำเนินการ (แต่อยู่ภายในเขตเส้นปรับปรุงปี 2543) ให้นำข้อเสนอของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 2 แนวทาง คำวินิจฉัยของผู้ตรวจการแผ่นดิน วิเคราะห์ข้อดีและข้อเสียเสนอคณะกรรมการนโยบาย แนวทาง และมาตรการการบริหารจัดการที่ดินฯ ของ คทช. เพื่อพิจารณากำหนดนโยบายว่าพื้นที่ดังกล่าว ควรใช้แนวทางการดำเนินการที่เหมาะสมอย่างไร ซึ่งเป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 22 พฤศจิกายน 2565 [เรื่อง ผลการดำเนินการปรับปรุงแผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐแบบบูรณาการมาตราส่วน 1: 4000 (One Map) ของพื้นที่กลุ่มที่ 2 จำนวน 11 จังหวัด] เสนอ คทช. และคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา แล้วแจ้งให้คณะกรรมการปรับปรุงแผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐฯ (One Map) ทราบต่อไป	กับเขตปฏิรูปที่ดิน (ซึ่งกรมป่าไม้ ส่งมอบพื้นที่ให้ ส.ป.ก. ดำเนินการ) ให้ยึดเส้นแนวเขตของ ส.ป.ก. ซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์การปรับปรุงแผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐฯ (One Map) และให้ คทช. นำเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบต่อไป [คณะรัฐมนตรีมีมติ (14 มีนาคม 2566) เห็นชอบแล้ว] 2.2 มอบหมายให้คณะกรรมการนโยบาย แนวทาง และมาตรการการบริหารจัดการที่ดินฯ รับเรื่องไปพิจารณากรณีพื้นที่นอกแนวเขตที่กรมป่าไม้ส่งมอบให้ ส.ป.ก. ดำเนินการ (แต่อยู่ภายในเขตเส้นปรับปรุงปี 2543) ว่าควรใช้แนวทางการดำเนินการที่เหมาะสมอย่างไร และนำเรื่องเสนอ คทช. พิจารณา ผลเป็นประการใดให้เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบต่อไป [คณะรัฐมนตรีมีมติ (14 มีนาคม 2566) เห็นชอบแล้ว] แล้วแจ้งคณะกรรมการปรับปรุงแผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐฯ (One Map) ทราบและพิจารณาในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป
2.2 การแก้ไขปัญหาข้อพิพาท กรณีป่าสงวนแห่งชาติ ป่าพระแท่นดงรัง ในพื้นที่ตำบลพระแท่น อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรีทับซ้อนกับวัดพระแท่นดงรังวรวิหาร โดยมีประเด็นข้อกฎหมาย 4 ประเด็น ดังนี้ (1) การกำหนด “เขตป่าสงวนแห่งชาติ” ตามกฎหมายว่าด้วยป่าสงวนแห่งชาติ จะประกาศกำหนดโดยทับซ้อนพื้นที่เดียวกันกับ “เขตโบราณสถาน” ตามกฎหมายว่าด้วยโบราณสถาน ได้หรือไม่ (2) การประกาศกำหนด “เขตโบราณสถาน” ของกรมศิลปากร ตามกฎหมายว่าด้วยโบราณสถาน จะเป็นผลให้วัดพระแท่นดงรังฯ มีสิทธิครอบครองในที่ดินตามพื้นที่ที่กรมศิลปากรได้ประกาศกำหนดหรือไม่เพียงใด (3) ตามบทกฎหมายและเอกสารของทางราชการเท่าที่ปรากฏ	มติ คทช.: เห็นชอบการแก้ไขปัญหาข้อพิพาท กรณีป่าสงวนแห่งชาติป่าพระแท่นดงรังในพื้นที่ ตำบลพระแท่น อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี ทับซ้อนกับวัดพระแท่นดงรังฯ โดยให้กรมป่าไม้เพิกถอนป่าสงวนแห่งชาติป่าพระแท่นดงรังบางส่วน เนื้อที่ประมาณ 193 ไร่ เพื่อให้เป็นอาณาเขตของวัดพระแท่นดงรังฯ และเป็นที่ยึดถือสิทธิ์ และมอบหมายให้ ทส. โดยกรมป่าไม้พิจารณา

ในขณะนี้ (ทั้งของทางราชการและของวัดพระแท่นดงรังฯ) มีกฎหมายและเอกสารใดบ้างที่แสดงให้เห็นว่าวัดมีกรรมสิทธิ์หรือมีสิทธิครอบครองในที่ดินและถ้ามีเอกสารเช่นนั้น สิทธิของวัดดังกล่าวมีอยู่เพียงใดและตั้งแต่เมื่อใด (4) คำพิพากษาเกี่ยวกับการโต้แย้งสิทธิในที่ดินในคดีระหว่าง วัดพระแท่นดงรังฯ กับเอกชน จะนำมาใช้ยันกับทางราชการได้เพียงใดและในคำพิพากษาดังกล่าว มีข้อเท็จจริงใดบ้างที่แสดงให้เห็นว่าวัดมีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในที่ดิน ณ ที่ใด คณะอนุกรรมการกลั่นกรองกฎหมายการบริหารจัดการที่ดินและทรัพยากรดิน ในการประชุมครั้งที่ 1/2566 เมื่อวันที่ 9 มกราคม 2566 ได้พิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามที่ฝ่ายเลขานุการเสนอ ดังนี้ (1) เสนอให้กรมป่าไม้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ทส.) เพิกถอนป่าสงวนแห่งชาติป่าพระแท่นดงรังบางส่วน บริเวณที่ตั้งของวัดพระแท่นดงรังฯ โบสถ์ เขาวายพระเพลิง รวมถึงบริเวณที่โรงเรียนขอใช้พื้นที่จากวัดพระแท่นดงรังฯ จัดตั้งโรงเรียนเนื้อที่ประมาณ 193 ไร่ ตามแนวทางที่กรมป่าไม้ได้เคยดำเนินการไว้แล้ว โดยให้ระบุนโยบายเหตุ เนบท้ายกฎกระทรวงเพิกถอนป่าสงวนแห่งชาติให้มีความไปถึงว่า เพิกถอนป่าสงวนแห่งชาติดังกล่าว เพื่อให้เป็นอาณาเขตของวัดพระแท่นดงรังฯ และเป็นที่ยึดถือสงฆ์ (2) ทั้งนี้ หากภายภาคหน้า วัดพระแท่นดงรังฯ มีเอกสารหรือพยานหลักฐานเพิ่มเติมที่จะขอยกเอกสารสิทธิตามประมวลกฎหมายที่ดินในบริเวณนอกเหนือจากพื้นที่ 193 ไร่ ก็สามารถนำมาใช้เป็นพยานหลักฐานเพื่อยื่นขอยกเอกสารสิทธิในที่ดินได้ต่อไป โดยมีมติที่ประชุมในเรื่องนี้ที่ประชุมคณะอนุกรรมการกลั่นกรองฯ ได้รับรองในการประชุมด้วยแล้ว	ดำเนินการต่อไป ทั้งนี้ หากภายภาคหน้าวัดพระแท่นดงรังฯ มีเอกสารหรือพยานหลักฐานเพิ่มเติมที่จะขอยกเอกสารสิทธิตามประมวลกฎหมายที่ดินก็สามารถนำมาใช้เป็นพยานหลักฐานเพื่อยื่นขอยกเอกสารสิทธิในที่ดินได้ต่อไป
3. เรื่องอื่น ๆ เรื่อง ติดตามผลการแก้ไขปัญหากลุ่มราษฎรร้องขอที่ดินทำกินในเขตป่าสงวนแห่งชาติ อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี 3.1 จังหวัดสุพรรณบุรีขอหารือกรณีกลุ่มราษฎรผู้เดือดร้อนเรื่องที่ดินทำกินเรียกร้องที่ดินทำกินในเขตป่าสงวนแห่งชาติป่าองค์พระ ป่าเขาพุระกำและป่าเขาห้วยพลู ท้องที่ตำบลวังยาว อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี เนื้อที่ 557 ไร่ โดยกลุ่มราษฎรฯ ขอให้พิจารณาจัดที่ดินให้กลุ่มทั้งกลุ่มเนื่องจากเป็นผู้เรียกร้องที่ดินทำกินที่มาลงทะเบียนผู้ยากไร้ไม่มีที่ดินทำกินเป็นกลุ่มแรก 3.2 พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติป่าองค์พระ ป่าเขาพุระกำ และป่าเขาห้วยพลูได้กำหนดเป็นพื้นที่เป้าหมายการจัดที่ดินทำกินป่าสงวนแห่งชาติแปลงว่าง (การจัดระบบการใช้ประโยชน์) กรมป่าไม้ได้อนุญาตให้เข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในเขตป่าสงวนแห่งชาติ (แบบ ป.ส. 23-1) เล่มที่ 16 ฉบับที่ 3 ลงวันที่ 19 เมษายน 2565 โดยกระบวนการจัดที่ดินในป่าสงวนแห่งชาติแปลงว่างกำหนดประเภทของผู้ที่ได้รับการจัดที่ดินจะ	มติ คทช.: มอบหมายให้หน่วยงานที่รับผิดชอบที่ดินของรัฐพิจารณาเสนอที่ดินของรัฐแปลงว่างที่หมดอายุสัมปทานและไม่มีแผนการดำเนินงานในพื้นที่เสนอเป็นพื้นที่เป้าหมายการจัดที่ดินทำกินให้ชุมชนต่อไป

พิจารณาจากผู้ที่ถูกผลักดันและอพยพโยกย้ายออกจากพื้นที่สงวนหวงห้ามของรัฐ ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการดำเนินการตามโครงการของทางราชการที่สูญเสียที่ดินทำกิน และผู้ที่ไร้ที่ดินทำกินที่ขอรับการจัดที่ดินที่มีถิ่นที่อยู่ในท้องที่ที่จะจัดที่ดิน (พิจารณาจากหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ หากมีพื้นที่เหลือจึงจะจัดให้ผู้ที่มีถิ่นที่อยู่ในท้องที่ใกล้เคียงอื่นต่อไป และได้ขึ้นทะเบียนไว้กับทางราชการ) ตามลำดับ	
--	--

¹ หลักเกณฑ์การปรับปรุงแผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐฯ (One Map) ข้อ 5.1 หมายถึง กรณีป่าสงวนแห่งชาติทับซ้อนกับเขตปฏิรูปที่ดิน ให้ใช้แนวเขตตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตปฏิรูปที่ดินที่มีแผนงานดำเนินการแล้วเป็นหลัก และอยู่ในเขตพื้นที่ที่กรมป่าไม้ส่งมอบให้ ส.ป.ก. กรณีพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตปฏิรูปที่ดินทั้งตำบล/อำเภอ ให้ใช้แนวเขตปฏิรูปที่ดินตามแผนที่ที่กรมป่าไม้ส่งมอบพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติให้ ส.ป.ก. รวมทั้งพื้นที่ที่ ส.ป.ก. กั้นคั้น (RF) ตามบันทึกข้อตกลงเมื่อวันที่ 14 กันยายน 2538

² หลักเกณฑ์การปรับปรุงแผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐฯ (One Map) ข้อ 6.1 หมายถึง กรณีกรมป่าไม้ส่งมอบพื้นที่ให้ ส.ป.ก. และได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดินก่อนการกำหนดให้เป็นเขตอุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เขตห้ามล่าสัตว์ป่า ให้ใช้แนวเขตปฏิรูปที่ดินเป็นหลัก เว้นแต่เป็นพื้นที่ที่ไม่สมควรนำไปปฏิรูปที่ดิน ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 1 มีนาคม 2537 (เรื่อง ขออนุมัติดำเนินการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ในเขตเศรษฐกิจที่เสื่อมโทรม) ให้ใช้แนวเขตอุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เขตห้ามล่าสัตว์ป่า เป็นหลัก